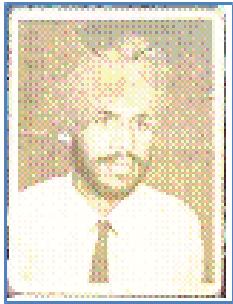


മന്ദാർജു പ്രവീഞ്ചൻ

പരിഭ്രംശ, സമാഹരണം: സർബാർ സുധീർ സിംഗ്



ലോകത്തിലെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലും ധാരതകാരുഷായി സമ്പര്ക്കിച്ചുനന്ന കപ്പലിന്റെ കഷിത്താൻ പറഞ്ഞു. പ്രിയ ധാരതകാരെ, കടൽക്ഷാം മുലം നമ്മുടെ കപ്പലിനു കേടുപാടുകൾ പറ്റിയിട്ടുള്ളതിനാൽ ധാരതകാരിൽ മുന്നു പേര് കടലിലേക്കു ചാടി കപ്പലിനെ കൈ പെടുത്തണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുകേട്ടു ഒരു ജപാൻകാരൻ 'ജപാൻ ജയിക്കേട്' എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കടലിലേക്കു ചാടി. അയാൾക്കു പിന്നാലെ ഒരു ജുതൻ 'ഹലേലുയു' എന്നു പാടിക്കൊണ്ടു കടലിലേക്കു ചാടി. മുന്നാമൻ ആർ? ഏല്ലാവരും നിരുദ്ധവും. അപ്പോൾ അതാ ഒരു സർബാർജി ഏസിറ്റു നിന്നു പറയുന്നു. 'സത് ശ്രീയാ കാൽ, വഹൈ ഗുരുജി, ജയ് ഭവാനി, ജയ് ക്രൂഷ്ണ... ജൈയ് മാ കാളി, ജൈയ് മാ ദുർഗ്ഗ, ജൈയ് ഹനുമാൻ, ജൈയ് ശിവർക്കർ, ജൈയ് ബാബന്നാനാക്ക് ജി, ജൈയ് ജവാൻ ജൈയ് കിസാൻ, ജൈയ് ഹ-മലയാളി, ജൈയ് അമേരിക്കൻ മലയാളികൾ, ജൈയ് ശ്രീ സി. ആന്റ്രോസ്, ജൈയ് ശ്രീ ജോൺ ചെറിപുരം ജൈയ് സുധീർ പണിക്കവീട്ടിൽ പിന്നെ സർബാർജി അത്യുച്ഛത്തിൽ' ഭാരത് മാതാക്കി ജയ് എന്നു ആവേശത്തോടെ വിളിക്കുകയും അടുത്തു നിന്നു ഒരു പാകിസ്ഥാനിയെ കടലിലേക്കു തള്ളിയിട്ടുകയും ചെയ്തു.



സർബാർജി കടയുടെ സ്വന്തനോടു : ഈ ടിവിക്കു എന്നു വില. തന്നെ സർബാർജിമാർക്കു വിൽക്കാറില്ല. സർബാർജി പീടിൽ പോയി തലെകക്കഴിച്ചുവച്ചു കുപ്പായം മാറി കടയിൽ ചെന്നു വീണ്ടും വില ചോദിക്കുകയും കടകാരൻ സർബാർജിമാർക്കു വിൽക്കുകയില്ലെന്നു മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു. നിരാശനായ സർബാർജി നേരെ ബാർബർ ഷോപിൽ ചെന്നു തലമുടി വെട്ടിച്ചു താടിയും വടിപ്പിച്ചു വേഷം മാറി വീണ്ടും ആ കടയിൽ ചെന്നു ടിവിക്കു വിലചോദിച്ചപ്പോഴും കടകാരന്റെ പല്ലവിക്കു മാറ്റില്ല. അരിശ്രേപട്ടു സർബാർജി കടകാരനോടു താൻ സർബാർജിയാണെന്നു അയാൾക്കു എന്നെന്നെ മനസ്സിലായി എന്നു ചോദിച്ചു. കടകാരൻ യാതൊരു ഭാവദേശവും കുടാതെ പറഞ്ഞു - നിങ്ങൾ ചോദിച്ച സാധനം ടിവിയല്ല, അതൊരു മെഡ്കോ വേദ്യാണ്.



സർബാർജി വഴിവക്കിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ വാൻി പിടിച്ചു വേതനയോടെ ഓടുന കുറെ പേരെ കണ്ണു അടുത്തയാളോടു ചോദിച്ചു : എന്നാ ഇതു, എവിടേക്കാണു ഇവർ പായുന്നതു? ആർഡ് ഓ! അതോ അതു ഓട്ടമത്സരകാരാണ്.

സർബ് : അതു കൊണ്ടുന്നു കിട്ടും.
ആർഡ് : ജയിക്കുന്നവനു സമാനം കിട്ടും. സർബ് : എക്കിൽ പിന്നെ ബാക്കിയുള്ളവർ എന്തിനു ഓടുന്നു.



ഡോക്ടർ സർബാർജിയോടു പറഞ്ഞു ഒരു 34 കിലോ ഭേദഭാരം കുറക്കണം.

അതിനു ദിവസേന 8 കിലോമീറ്റർ വച്ചു 300 ദിവസം ഓടിയാൽ മതി. 300 ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സർബാർജി

ഡോക്ടർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു : വളരെ നന്ദി. ഭാരം കുറഞ്ഞു. പക്ഷെ ഒരു പ്രൈൻമുണ്ടു.

ഡോക്ടർ : എന്താണാണ്?

സർജ് : തൊനിപ്പോൾ ഏറെ വീട്ടിൽ നിന്നും 2400 കിലോമീറ്റർ അകലെയാണ്.



സർബാർജി തീവണിക്കു തല വച്ചു മരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. റെയിൽ വെ പാളത്തിലേക്കു പോകുന്നോൾ തന്നും ചികനും, വീണ്ടും, അച്ചാറും, സവോളയും മറ്റും കയ്യിൽ കരുതി. വഴിയിൽ കണ്ണാൾ സർബാർജിയോടു :

എവിടേക്കാണു ഭക്ഷണ പൊതിയുമായി?

സർജ് : തീവണിക്ക് തല വച്ചു മരിക്കാൻ പോകയാണു. തീവണി സമയത്തിനു വന്നില്ലെങ്കിൽ പട്ടിഞ്ഞ മരിക്കണ്ണനു കരുതി ഭക്ഷണം കുടെ കൊണ്ടുപോകയാണു.



സർബാർജിയുടെ കഴുതയെ കാണാതായ വിവരമില്ലെങ്കു വന്നവർ കണ്ണതു സർബാർജി വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ദേശവത്തിനു നന്ദി പറയുന്നതാണു. വിവരം അനേകിച്ചുപ്പോൾ സർബാർജി പറഞ്ഞു. തൊൻ അതിന്റെ പുറത്തു സവാൾ ചെയ്യുന്ന സമയം ആണു കാണാതായതെങ്കിൽ എന്ന കുടെ കാണാതാവുകില്ലായിരുന്നോ?



18 സർബാർജിമാർ ഒരുച്ചു നിന്നിച്ച കാണാനെന്നതിയപ്പോൾ ചിലർ ചോദിച്ചു എന്താണു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കുടി? പതിനേട്ടിനു താഴെയുള്ളവർക്കു പ്രവേശനമില്ലെന്നു എഴുതി വച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ണില്ല എന്നായിരുന്നു സർബാർജിമാരുടെ മറുപടി.



രിക്കൽ സർബാർജിക്കു തോന്തി ഒരു ഡോക്ടറ്റോ എടുക്കണമെന്നു. അതു വരെ ആരും ഗവേഷണം ചെയ്യാത്ത ഒരു വിഷയം വേണമെന്നു തീരുമാനിച്ചുപിച്ചു സർബാർജി ചിന്നിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ മേശപുറത്തു കുടി ഒരു പാറ ഓടിപോകുന്നതു കണ്ണു. ഗവേഷണത്തിനു പറിയ വിഷയം പാറ തന്നെ എന്നു സർബാർജി ഉറപ്പിച്ചു പാറുഡയ പിടിക്കുടി. സർബാർജി സാവധാനം അതിനെ മേശപുറത്തു വച്ചു പറഞ്ഞു : ഓടുകാം അതു ഓടി. ഉടനെ തന്നെ അതിനെ പിടിച്ചു അതിന്റെ കാലുകളിൽ ഒരു കാലു പിച്ചു കിളിത്തു മേശപുറത്തു വച്ചു പറഞ്ഞു : ഓടുകാം അഞ്ചെനെ ഓബരാ കാലും പിച്ചെടുത്തു സർബാർജി അതിനോടു ഓടാൻ പറഞ്ഞു. പാറ പ്രാണവേദനയോടെ ഓടുകയോ ഇഴയുകയോ ഒക്കെ ചെയ്തു കാണും. അവസാനം അതിന്റെ എല്ലാ കാലുകളും നഷ്ടപെട്ടു. സർബാർജി അതിനോടു ഓടാൻ പറഞ്ഞു. കാലില്ലാത്ത പാറ അന്താൻ വയ്ക്കുതെ കിടന്നു ഗവേഷകൾ തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ വഴി ഓരോന്നു തെളിയിക്കുന്ന പോലെ നമ്മുടെ സർബാർജിയും എഴുതി : കാലുകൾ നഷ്ടപെട്ടാൽ പാറകൾക്കു കേൾവി ശക്തി ഇല്ലാതാകുന്നു."



സർബാർജി ട്രാവൽ ഫേജ്‌സിയെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു : ഇവിടനു അമൃതസിലേക്കു പറക്കാൻ എത്ര സമയം ഏടുക്കും. ഫേജ്‌സിയിലെ റിസപ്പനിസ്റ്റു : ഒരു നിമിഷം : സർബാർജി അവർക്കു നന്ദി പറഞ്ഞു മോൺ താഴെ പച്ച.



ഒരു ചെവിയും ചുവന്നു പഴുത്ത സർബാർജിയോടു ഡോക്ടർ ചോദിച്ചു.എന്നു പറ്റി. സർബാർജി : ഞാൻ എന്നേ തുണികൾ ഇസ്തിരിയിടുകയായിരുന്നു അപ്പോൾ മോൺ അടിച്ചു. മോൺ പകരം ഞാൻ ഇസ്തിരി പെട്ടി ചെവിയിൽ വച്ചു. ഡോക്ടർ : കഷ്ടം, കഷ്ടം, മറ്റൊരു ചെവിക്കു എന്നു പറ്റി. സർബാർജി : ആ തെണ്ടി എന്നെ ഒണ്ടാമത്തും വിളിച്ചു.



ഒരു ഗോപുരമണി നോക്കി സർബാർജി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ സമയം പത്രങ്ങളിക്കാറായി. അതു തന്നെ തരമെന്നു കരുതി ഒരു വിരുതൻ സർബാർജി യുടെ അടുത്തു ചെന്നു ചോദിച്ചു. ആ ക്ലാക്സ് വിൽക്കാനുള്ള താണ്ടു, സർബാർജിക്കു വേണമെക്കിൽ ഒരു ആയിരം രൂപയെടുക്കു, ഞാൻ പോയി ഒരു ഏണി കൊണ്ടു വന്നു എടുത്തു തരാം, സർബാർജി ഇവിടെ തന്നെ നിൽക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞു.സർബാർജി കാശെടുത്തു കൊടുത്തു അവനെ കാത്തു നിന്നു. സന്ധ്യയാക്കോളം നിന്നിട്ടും ഏണി കൊണ്ടുവരുവാൻ പോയവൻ വന്നില്ല. പിരു ദിവസം സർബാർജി അവിടെ നിൽക്കുമ്പോൾ വേണ്ടാശേ അതു വഴി വന്നു ക്ലാക്സ് വാങ്ങണമെക്കിൽ ആയിരം രൂപ കൊടുക്കണമെന്നും ഏന്നാൽ അയാൾ പോയി ഏണി കൊണ്ടുവന്നു ക്ലാക്സ് ഏടുത്തു കൊടുക്കാമെന്നു സർബാർജിയോടു പറഞ്ഞു. സർബാർജി ഒന്നു പുണ്ണിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു വേല കയ്യിലിരിക്കു, ഇന്നൊ കാരു പിടിച്ചു പകുഞ്ചു ഇപ്രാവരേം ഏണി ഞാൻ പോയി കൊണ്ടു വരാം താൻ ഇവിടെ നിൽക്കുക.

(തുടർബന്ധം.....)

സത് ശ്രീയാകാരൻ